

DISTRIBÚTOR

CHARLIE'S
SLOVENSKÁ TELEVÍZIA BRATISLAVA

VŠETKO ČO MÁM RÁD

GINA BELLMAN · JURAJ NVOTA

Hrajú:

GINA BELLMAN · JURAJ NVOTA · ZDENA STUDENKOVÁ
JAKUB URSÍNY · ANTON ŠULÍK · VIERA TOPINKOVÁ a JIŘÍ MENZEL

Scenár: ONDREJ ŠULAJ a MARTIN ŠULÍK · Réžia: MARTIN ŠULÍK
Kamera: MARTIN ŠTRBA · Hudba: VLADIMÍR GODÁR · Architekt: FRANTIŠEK LIPTÁK
Kostýmy: MONA HAFSAHL · Strih: DUŠAN MILKO · Vedúca výroby: SUSANA RICOTTI
Producent: RUDOLF BIERMANN

S podporou FONDU PRO SLOVAKIA

Film režiséra MARTINA ŠULÍKA

VŠETKO ČO MÁM RÁD

Obnovená distribučná premiéra 23.6.2016

Slávnostná premiéra 22.6.2016 na ART FILM FEST Košice

Réžia: Martin Šulík
Námet a scenár: Martin Šulík, Ondrej Šulaj
Kamera: Martin Štrba
Producent: Rudolf Biermann

Popis projektu

Obnovená premiéra vznikla vďaka národnému projektu Digitálna audiovizia, zameraného na systematickú digitalizáciu a digitálne reštaurovanie audiovizuálnych, zvukových a zvukovo-obrazových záznamov realizovaných Slovenským filmovým ústavom (SFÚ). Vďaka tomuto projektu sa spustila digitalizácia slovenského audiovizuálneho dedičstva, medzi nimi i filmu z roku 1992 - **Všetko čo mám rád**.

Dráma **Všetko čo mám rád** je druhým hraným filmom režiséra Martina Šulíka a patrí do prechodného obdobia po páde železnej opony, kedy sa tvorcovia zaoberali témami o nadobudnutej slobode. V tom čase sa objavili nové možnosti filmového vyjadrenia sa, a to sa týkalo ako štýlu, tak obsahu.

Rozvedený tridsiatnik bez práce prežíva vzťahovú krízu so svojou anglickou priateľkou, ktorá odchádza zo Slovenska a rovnako rieši aj problémy s jeho tínedžerským synom. Dilemy hlavného hrdinu sú hrou v ktorej sa preverujú hranice neznámej slobody. Má odísť zo svojej rodnej krajiny za novými obzormi? Aj za cenu toho, že stratí svoju identitu?

Význam tohto filmu ocenia nielen tí, čo žili v komunizme, alebo v prechodnej fáze po jeho páde, ale aj tí, čo sa snažia toto obdobie pochopiť.

SÚČASNÝ POHĽAD TVORCOV NA VZNIK VŠETKO ČO MÁM RÁD:

MARTIN ŠULÍK (scenárista, režisér):

Všetko čo mám rád je asi môj najosobnejší film. So scenáristom Ondrejom Šulajom sme chceli zachytiť atmosféru zo začiatku deväťdesiatych rokov, obdobie, keď sa menila spoločnosť. Pred každým z nás sa otvorilo mnoho možností ako naplniť život. Mohli sme cestovať, podnikat', zamestnať sa v reklame alebo jednoducho priamo vstúpiť do politiky. V Bratislave sa zrazu zjavilo mnoho cudzincov, ktorí boli zvedaví ako sa žilo za železnou oponou. Boli to novinári, učitelia angličtiny, umelci. Každodenne dochádzalo k zaujímavým stretnutiam, konfrontácii kultúr, k vzájomnému spoznávaniu. Všetko bolo v pohybe, v spoločnosti ešte bola nádej a humor. S Ondrejom sme si chceli spraviť takú životnú bilanciu. Pokúsili sme sa pomenovať, čo z minulosti je pre nás dôležité, a čo zaujímavé priniesla nová doba.

Všetko čo mám rád je pre mňa osobný preto, že v ňom hrá môj otec, a aj preto, že mnohé situácie, ktoré sa do filmu dostali majú reálny základ. Samozrejme, že odstupom času vo filme vidím mnoho technických i režijných chýb, a mám pocit, že je to vlastne len akási skica. Ale myslím si, že práve táto nedokončenosť a naša osobná zanietenosť dáva filmu istú ľahkosť, ktorú moje ostatné práce nemajú.

MARTIN ŠTRBA (kameraman):

Všetko čo mám rád som natáčal s Martinom rád ako vždycky, pretože on je pre mňa akýmsi štartérom mojej prevažne driemajúcej kreativity. Mne každé ráno trochu trvá kým sa rozhybem, ale akonáhle sa objaví tá jeho okamžite nákazlivá, výbuchmi smiechu permanentne sprevádzaná dobrá nálada, človek nemá najmenšiu šancu a okamžite je strhnutý tou smršťou nikdy nekončiacej vitality. Navyiac ma nesmiernu oslovila téma filmu. Bavilo ma na každom kroku, počnúc prípravou, natáčaním a končiac farebnými korekciami zisťovať, že i v mojom osobnom živote ma bavia podobné veci, ako boli napísané v scenári. A treba spomenúť i to, že Rudo Biermann dopredu musel tušiť potenciál tohoto projektu, pretože nám poskytol na vtedajšie pomery, veľkorysý časový priestor na realizáciu našich predstáv o pohybe kamery, svietenia a aranžovaní scén jednotlivých filmových obrazov. Je pre mňa dojemné z dnešného pohľadu sledovať, akými výrazovými prostriedkami sme sa vtedy vyjadrovali. Ale cez všetku tú formálnu kostrbatosť, podmienenú i vtedajšími technickými limitmi, stále na mňa z toho filmu dýcha nesmierna sloboda prejavu.

RUDOLF BIERMANN (producent):

Presne si spomínam na tú chvíľu keď pred 25 rokmi vošli ku mne do dverí Martin Šulík a Ondrej Šulaj, pod pazuchou mali scenár a Martin vraví: „Nechcete so mnou robiť tento film, volá sa to „Všetko čo mám rád“.

A keďže som zhodou okolností krátko predtým videl Nehu, ktorá sa mi veľmi páčila, kývol som hneď. Nechce sa mi veriť, že je to už 25 rokov, ale jedno viem určite, nikdy som to neolutoval, Martin je vzácny človek a filmár dušou i telom. Preto mám dvojnásobnú radosť, že môžeme tento film predstaviť po rokoch znovu v jeho citlivo reštaurovanej a digitalizovanej verzii, začo patrí vďaka filmovému ústavu - Petrovi Dubeckému a všetkým ostatným čo sa na tom podielali.

Myslím, že to je náš najlepší spoločný film, i keď Záhrada je najznámejšia. Prajem všetkým ten úžasný filmový zážitok aký môžeme mať len v kine.

ONDREJ ŠULAJ (spoluscenárista):

Keď sme so Šulíkom začali premýšľať akú tému by sme chceli dostať po nakrútení Nehy do nášho ďalšieho projektu, robili sme si na zdrapy papierikov kostrbatý zoznam všetkého čo máme radi. Počas písania scenára sme sa z tohto zoznamu snažili do príbehu dostať čo najviac vecí. Tak sa postupne rodil náš druhý spoločný film, Všetko čo mám rád. A keby som nebodaj mal znovu napísať s Martinom Šulíkom podobný projekt, tak ako prvý na zozname všetkého čo mám rád by sa objavil práve tento film. Neviem racionálne zdôvodniť prečo je to tak, možno som si počas písania sám pre seba odkryl, roztriedil a pomenoval mnoho dôležitých osobných vecí, o ktorých som predtým takto sústredene neuvažoval. Náš hrdina žil v chaotickej dobe začiatku deväťdesiatych rokov, rozpadalo sa Československo, jemu sa rozpadalo manželstvo, rozpadal sa mu vzťah s rodičmi, so synom, s anglickou priateľkou... a napriek tomu nachádzal v sebe doposiaľ neodkryté alebo zabudnuté veci, ktoré sa v ňom ticho vynárali ako akási pozitívna, radostná melódia. Dúfam, že aj v tejto chaotickej dobe diváci v tomto príbehu citlivým uchom zachytia ten optimistický tón.

FRANTIŠEK LIPTÁK (architekt):

Všetko, čo mám rád...bol film, ktorý som tak trochu pracovne aj osobne prežíval. Pamätam si na scénu prázdneho bytu v kapitole Žena so zápalkami. Rozmýšľali sme s Martinom, ako to „prázdno“ výtvarne urobiť, aby to nepôsobilo formálne. Raz večer som počas natáčania prišiel domov a byt bol prázdny. Moja prvá žena mi to ukázala. Vyst'ahovala sa. Hneď som volal Martinovi, aby prišiel ku mne, že mu ukážem scénografiu, ktorú napísali. Každý film s Martinovcami (Šulíkom a Štrbom) bol veľká zábava, veľa zážitkov, krásne výlety na lokality za producentské peniaze, a tie spovede v autách ani nehovorím, to sa ťažko opisuje. Zažili sme všetko, čo sme mali radi...aj mi bolo divné, že to niekto platí. Ale stálo to za to.

OBSAH FILMU:

Sledujeme príbeh 38ročného Tomáša (Juraj Nvota), ktorý je konfrontovaný so zásadným zlomom vo svojom živote. Tomáš sa zaplieta sa do malicherných konfliktov so svojou bývalou ženou (Zdena Studenková), rieši neriešiteľné problémy svojho dospievajúceho syna (Jakub Ursíny), pomoc od neho očakávajú i jeho starnúci rodičia (Anton Šulík a Viera Topinková).

A tak sa útek s mladou Angličankou (Gina Bellman), útek od všetkého a od všetkých, zdá sbyť jediným východiskom.

HERCI:

Juraj Nvota (Tomáš)

Zdena Studenková (Magda)

Jakub Ursiny (Andrej)

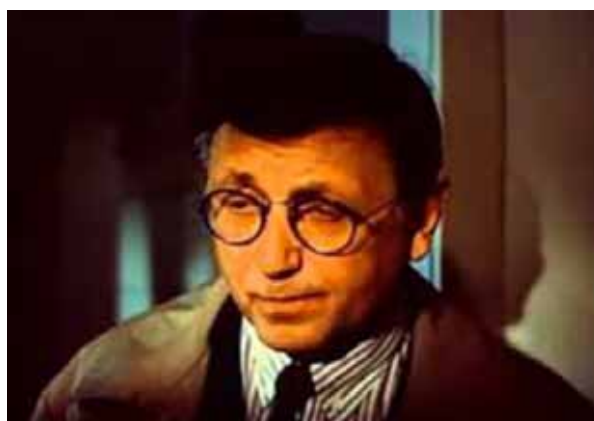
Gina Bellman (Ann)

Anton Šulík (otec)

Jiří Menzel (Vašek)

Rudolf Sloboda (spisovatel')

TVORCOVIA:

Martin Šulík – námet, scenár a réžia (20.10. 1962 Žilina)

Najoceňovanejší a najplodnejší slovenský filmový režisér uplynulých 20-tich rokov pochádza z rodiny divadelného herca Antona Šulíka. Divadlu a filmu sa venujú aj jeho bratia Anton, Juraj a Marek. Prvé skúsenosti s filmom, režisérске aj herecké, zbieral už ako študent réžie na VŠMU. Režisér Vlado Balco mu zveril hlavnú postavu vo svojom celovečernom debute Uhol pohľadu (1984). Po skončení štúdií režíroval niekoľko kratších filmov, dokumentov či televíznu snímku Sklon Paľa Ročku. Na svoj prvý celovečerný film si počkal do roku 1991. Prvotinou Neha však odštartoval veľmi úspešné a plodné desaťročie, počas ktorého ako jediný slovenský filmový režisér v spolupráci s producentom Rudolfom Biermannom dokázal nakrúcať kontinuálne a uviesť do kín hneď 5 filmov. Z tohto obdobia pochádza aj jeho najúspešnejšia a najoceňovanejšia snímka, poeticko-filozoficky humorná Záhrada (1995), ktorá má dnes už kultový status. Okrem piatich Českých levov nazbierala celý rad ocenení na zahraničných festivaloch (MFF Karlové Vary, Cottbus, Mannheim, Bologna). Na svojich filmoch sa M. Šulík podieľa vždy aj scenáristicky, najčastejšie v spolupráci s Ondrejom Šulajom a Marekom Leščákom. So spisovateľom Dušanom Dušekom zase napísal poviedkovú Krajinku (2000). Po roku 2000 sa začal viac orientovať na dokumentárnu a televíznu tvorbu. Už prvý dokument Klíč k určovaní trpaslíků aneb Poslední cesta Lemuela Gullivera (2002) o živote českého režiséra Pavla Juráčka sa stretol s veľkým uznaním. Pozornosť si vyslúžil aj dokumentárny seriál pre Českú televíziu Zlatá šedesátá (2009) mapujúci najúspešnejšie obdobie československej kinematografie. Ako dokumentarista sa Šulík venuje najradšej oblasti, ktorá mu je najbližšia – domácej kinematografii a jej tvorcom. Po dlhšej pauze sa v roku 2006 vrátil k hranému filmu v sociálne ladenej komédii Slnecný štát. Upustil v nej od svojej typickej poetiky a pridal realizmus súčasného života. Snímka získala nielen dvoch Českých levov (za strih a hudbu), ale aj 6 výročných slovenských filmových cien Slnko v sieti vrátane najdôležitejších kategórií Najlepší film a Najlepšia réžia. Martin Šulík osobne je okrem toho držiteľom dvoch Českých levov za réžiu a scenár Záhrady a štvornásobným laureátom výročných cien Igric Slovenského filmového zväzu. V roku 2011 uviedol do kín drámu Cigán.

FILMOGRAFIA

1984 – Uhol pohľadu (herec)	2002 – Výlet (herec)
1985 – Skon Paľa Ročku
- TV film – scenár s Mariánom Zacharom, réžia	2002 – Klíč k určovaní trpaslíků aneb Poslední cesta Lemuela Gullivera - réžia
1986 – Zakázané uvoľnenie (herec)	2005 – Slnecný štát
- scenár s Marekom Leščákom, réžia
1988 – Postoj
- scenár s Mariánom Zacharom	2007 – Tajnosti (koproducent)
1991 – Neha
- scenár s Ondrejom Šulajom, réžia	2007 – Martin Slivka
- muž ktorý sadil stromy - réžia
1992 – Všetko, čo mám rád
- scenár s Ondrejom Šulajom, réžia	2009 – Zlatá šedesátá
- TV dokumentárny seriál - scenár s Janom Lukešom, réžia
1995 – Záhrada
- scenár s Ondrejom Šulajom a Marekom Leščákom, réžia	2010 – 25 ze šest' desiatych alebo Československá nová vlna - scenár s Janom Lukešom, réžia
1997 – Orbis pictus
- scenár s Ondrejom Šulajom a Marekom Leščákom, réžia	2011 – Cigán
- scenár s Marekom Leščákom, réžia
1999 – Praha očima... (poviedka Obrázky z výletu)
- scenár s Ondrejom Šulajom a Marekom Leščákom, réžia	2014 – Slovensko 2.0 - réžia
- Československý filmový zázrak (TV seriál)
- Milan Čorba (TV film)
2000 – Krajinka
- scenár s Dušanom Dušekom, réžia	
2001 – Nenakrútené filmy Juraja J.
- TV dokument – scenár, réžia	

Ondrej Šulaj - spoluscenárista (26.9. 1949, Vigľaš)

Vyštudoval filmovú a televíznu dramaturgiu na Vysokéj škole múzických umení v Bratislave. Po ukončení štúdia pôsobil ako dramaturg a šéfdramaturg v Divadle Slovenského národného povstania v Martine a ako režisér činohry Novej scény v Bratislave.

Do audiovizuálneho prostredia Šulaj vstupoval ako scenárista či spoluscenárista televíznych filmov Juraja Lihosita či Stanislava Párnického. Do povedomia verejnosti sa dostal ako scenárista dlhometrážneho filmu režiséra Zora Záhona **Pomocník** z roku 1981. Filmová adaptácia rovnomenného románu Ladislava Balleka hovorí o tom, že nečestné praktiky často prinášajú morálny rozvrat. V 80. rokoch minulého storočia ako scenárista spolupracoval aj na filmoch **Pavilón šeliem** (1982) Dušana Trančíka, **Tichá radosť** (1985) Dušana Hanáka, **Štek** (1988) Miloslava Luthera a **Správca skanzenu** (1988) Štefana Uhra. V 90. rokoch Ondrej Šulaj začal spolupracovať s režisérom Martinom Šulíkom, ktorý bol v tomto období naším najproduktívnejším režisérom. Ako spoluscenárista sa podieľal už na jeho debutovom filme **Neha** (1991), nasledovali tituly **Všetko čo mám rád** (1992), **Záhrada** (1995), ktorá získala cenu Český lev za najlepší scenár, a **Orbis Pictus** (1997). Ich spoločné filmy úspešne reprezentovali našu kinematografiu v zahraničí. Neskôr podľa rovnomenného námetu Jozefa Cígera Hronského napísal Šulaj scenár k filmu českého režiséra Václava Vorlíčka **Sokoliar Tomáš** (2000) a s českým režisérom Romanom Vávrom zasa spolupracoval na scenári filmovej rozprávky **Čert vie prečo** (2003). Je tiež autorom scenára koprodukčného americko-slovensko-ukrajinského filmu **Pokrvné vzťahy** (2004), ktorý nakrútil režisér Oleg Harenčár, a podľa novely Petra Pišťanka napísal Šulaj scenár k filmu **Muzika** (2007) režiséra Juraja Nvotu, ktorý v roku 2008 získal deväť národných filmových cien Slnko v sieti, vrátane ceny za najlepší scenár.

Ondrej Šulaj sa významne realizuje aj v pedagogickej činnosti na VŠMU v Bratislave, kde pôsobí od roku 1979. Od roku 1990 bol prodekanom jej Filmovej a televíznej fakulty a vedúcim Katedry dramaturgie a scenáristiky, v rokoch 1993 – 1999 pôsobil ako dekan fakulty a v rokoch 2003 – 2011 sa stal prvým rektorom VŠMU z filmárskeho prostredia od vzniku školy v roku 1949. V týchto dňoch sa Šulaj opäť vracia do vedenia Filmovej a televíznej fakulty VŠMU, od 1. októbra 2014 bude vymenovaný do funkcie jej dekana. Ondrej Šulaj bol aj jedným zo zakladateľov Slovenskej filmovej a televíznej akadémie (SFTA) a do roku 2003 bol aj jej prvým prezidentom. V máji 2013 bol opäť zvolený za prezidenta SFTA, v tejto funkcii skončil v septembri 2014.

V súčasnosti má Ondrej Šulaj v kinách svoj režijný debut *Agáva*, ktorý napísal na motívy prvej časti románu Ladislava Balleka *Agáty*.

Podľa vlastných scenárov Šulaj v minulosti už režíroval televízne filmy *O psíčkovi a mačičke* (1992), ocenený *Plaketou Telemúzy '93*, a film *Na Bukvovom dvore* (1994), ktorý získal cenu *Telemúza '94* za najlepší hraný film. Na 22. ročníku Art Film Festu v Trenčianskych Tepliciach v roku 2014 získal Šulaj ocenenie *Zlatá kamera za celoživotné dielo*.

Od roku 2011 Ondrej Šulaj pôsobí aj ako člen Rady Slovenského filmového ústavu (SFÚ). V tejto pozícii mu plynie druhé funkčné obdobie do roku 2017.

Rudolf Biermann – producent (20. 4. 1968 Trenčín)

Najúspešnejší slovenský filmový producent posledných 20 rokov pôsobiaci na Slovensku aj v Čechách. Na konte má vyše 30 celovečerných filmov, z ktorých viaceré nazbierali spolu 27 Českých levov. K pilierom jeho úspešnej produkcie v 90-tych rokoch minulého storočia patrila práve séria filmov režiséra Martina Šulíka. **Záhrada** bodovala nielen doma, ale aj na početných festivaloch v zahraničí. **Krajinka** mala v roku 2000 svetovú premiéru na festivale v Toronte. Produkoval však aj komerčný hit **Fontána pre Zuzanu 2** (1993), ktorý sa s rekordným počtom 343 000 divákov stal druhým najnavštevovanejším slovenským filmom po roku 1989. Od roku 1995 do roku 1999 pôsobil ako generálny manažér Medzinárodného filmového festivalu Karlové Vary a spolu s prezidentom festivalu Jiřím Bartoškom mu pomáhal vrátiť medzinárodné renomé. Zlom v jeho producentskej kariére prišiel s veľkofilmom **Jánošík, pravdivá história**, ktorý sa dostal do finančných problémov a jeho nakrúcanie sa muselo v roku 2003 zastaviť. R. Biermann následne presunul svoje pôsobenie do Čiech a začal sa viac orientovať na divácke snímky. Po dlhoročných sporoch o autorské práva sa mu podarilo dostať na filmové plátno knižný bestseller Bohumila Habala **Obsluhoval som anglického kráľa**, ktorým sa k filmovej réžii vrátil po desaťročnej pauze Jiří Menzel. Film bol úspešný nielen komerčne, keď ho len v Čechách videlo vyše 800 tisíc divákov, ale aj umelecky. Zaradili ho do hlavnej súťaže prestížneho Medzinárodného filmového festivalu Berlinale 2007, odkiaľ si odnie-

sol cenu filmových kritikov FIPRESCI. R. Biermann dlhodobo spolupracuje so spisovateľom Michalom Vieweghom a stál za veľmi úspešnými adaptáciami jeho kníh **Román pre ženy** (2005 – najnavštevovanejší film roka, vyše 600 tisíc divákov), **Účastníci zájazdu** (2006 – najnavštevovanejší film roka s vyše 800 tisíc divákmi), **Nestyda** (2008 – pol milióna divákov) a najnovší **Román pre mužov** (2010 – takmer pol milióna divákov). Od filmu Nestyda sa datuje aj jeho úzka spolupráca s uznávaným českým režisérom Janom Hřebejkom. Ich druhý spoločný film **Kawasakiho ruža** (2009) s úspechom uviedli na Berlinale, kde získal hneď dve ocenenia za najlepší film nesúťažnej sekcie Panorama od ekumenickej poroty, ako aj do Medzinárodnej konfederácie umeleckého a esejistického filmu (CICAE). Po dlhých peripetiách sa mu v roku 2009 po šiestročnej pauze podarilo dokončiť aj Jánošíka vďaka spolupráci s poľským producentom Dariuszom Jablonskym. V slovenských kinách ho videlo vyše 150 tisíc divákov a stal sa tretím najnavštevovanejším slovenským filmom po roku 1989. Odvtedy uviedol do kín ďalších sedem filmov. Momentálne dokončuje a pripravuje do kín film Masaryk.

FILMOGRAFIA

1991 – Rošáda	2006 – Účastníci zájazdu
1992 – Všetko čo mám rád	2007 – ROMing
1993 – Fontána pre Zuzana 2	2008 – Taká normálna rodinka
1994 – Vášnivý bozk	2008 – Na vlastné nebezpečenstvo
1995 – Záhrada	2008 – Nestyda
1995 – ...ani smrť neberie	2009 – Jánošík, pravdivá história
1995 – Už	2009 – Prípad nevernej Kláry
1997 – Vták ohnivák	2009 – Hanin kufrík
1997 – Modré z neba	2009 – Operácia Dunaj
1997 – Orbis Pictus	2009 – Kawasakiho ruža
1998 – Je treba zabiť Sekala	2010 – Román pre mužov
1998 – Všetci moji blízki	2011 – Nevinnosť
1999 – Tretí záznak	2011 – Cigán
2000 – Krajinka	2011 – Perfect Days
2002 – Quartétto	2012 – Svätá štvorka
2003 – Kráľ zlodejov	2013 – Revival
2005 – Román pre ženy (výkonný producent)	2014 – Anjeli
2006 – Obsluhoval som anglického kráľa (výkonný producent)	2015 – Vybíjaná

VŠETKO ČO MÁM RÁD

Československo 1992

Producent: Charlie's
Koproducent: Slovenská televízia

Žáner: dráma
Minutáž: 92 min
Prístupnosť: od 12 rokov
Distribútor: GARFIELD FILM

Verzia: originál slovenská, 2D
Prístupnosť: od 12 rokov
Žáner: dráma
Producent: Rudolf Biermann
Scenár: Martin Šulík, Ondrej Šulaj
Réžia: Martin Šulík
HRAJÚ: Juraj Nvota, Gina Bellman, Jakub Ursíny, Zdena Studenková, Anton Šulík, Viera Topinková, Jiří Menzel, Rudolf Sloboda, Marta Rašlová

OCENENIA:

- Najlepší slovenský film za rok 1992
- Cena SLF za réžiu M. Šulíkovi (udelená v r. 1993)
- Hlavná cena - Zlaté hrozno - 23. Lubušské filmové leto Lagów 1993
- Hlavná cena - 3. Festival mladého východoeurópskeho filmu Cottbus 1993
- Prix Europa 1993 – Osobná cena Rady Európy a Európskej kultúrnej nadácie v Porte
- Osobná cena Generálnej rady Dolného Porýnska v kategórii hraných filmov - 2. MFF Strasburg 1994
- Grand Prix - 6. Európsky filmový festival debutov Angers 1994
- V ankete ASFK k 100. výročiu kinematografie zaradený medzi desať najlepších slovenských filmov všetkých dôb 1996
- Výročná cena LF SR a ÚSTT Telemúza 1993 pre Martina Šulíka (udelená v r. 1994)

RECENZIA: 1994:

The New York Times

Review/Film Festival: Everything I Like; A Wistful Slovakian Slant on the Perplexities of the Ordinary

By JANET MASLIN

Published: March 29, 1994

Martin Sulik's "Everything I Like" begins and ends at the same spot, a serene waterfront setting where Tomas (Juraj Nvota) pauses to collect his thoughts. Using these scenes as visual bookends, Mr. Sulik's rueful, quixotic film spends the rest of its time identifying the major landmarks in Tomas's life. This appealing Slovakian film is more wistful than dramatic, but Mr. Sulik's direction recalls the poetic delicacy of Czechoslovak cinema at its best. "Don't play what I sing, I haven't got a good ear," Tomas tells his son, summing up the film's intuitive spirit. "Play what's in my head."

Tomas's head is filled with a lifelike array of unmade choices and unresolved family problems. The very ordinariness of the issues he contemplates gives them a certain inviting familiarity, which Mr. Sulik explores with quiet precision. "Everything I Like" offers a drily witty amalgam of minor crises, tied together by the director's eccentric overview and by Tomas's bemused outlook on his own troubles. When he decides to stop eating during the period spanned by this story, Tomas is tackling the situation about as actively as he knows how.

 FACEBOOK

 TWITTER

 GOOGLE+

 EMAIL

 SHARE

 PRINT

 REPRINTS

Tomas can't decide what to do about Ann (Gina Bellman), his alluring English girlfriend, who gets along with him beautifully but is gently pressuring him to accompany her when she leaves Prague. (Ann is also tutoring him in English, which allows Mr. Sulik an early scene in which Tomas plays rapist just to try out his command of English vernacular.) Meanwhile, Tomas has an ex-wife, Magda (Zdena Studenkova), who refers to Ann spitefully as "the American" and has never quite disappeared from his life. Magda has an unnerving habit of breaking into Tomas's apartment whenever Tomas leaves town.

Tomas' son, Andrej (Jakub Ursiny), is approaching puberty in ways that Tomas finds utterly confounding. The boy's flirtation with Ann, his potential stepmother, is rendered with particularly wry sensitivity. In one scene, after closing a door to escape his father's prying eyes, Andrej is seen with Ann, dancing a madly exuberant can-can, a giddy celebration of his sexual awakening. Tomas, having of course opened the door to see what he's missing, finds this so unexpected that he can only look on in wonder.

In addition, Tomas is privy to the sexual secrets of his father, who shows up in town one day and is found in bed with a young woman who doesn't speak his language. The father (Anton Sulik) cannot communicate with this one-night stand at all, but he claims that she was selling him a vacuum cleaner. "Everything I Like" is capricious enough to make sure that there actually is a vacuum cleaner in the scene. It's also serious enough to carry a sting when Tomas's father chides him for making such a mess of his life.

Mr. Sulik presents this story in discrete, separately titled segments, which allows him some necessary detachment. Told more straightforwardly, it might seem light and prosaic; this way, the film maker's overview shapes the material and lends it substance and originality. Mr. Sulik also includes a couple of scenes featuring Jiri Menzel, the director whose 1967 "Closely Watched Trains" exemplifies the flowering of Czechoslovak cinema, and who presides over this film (in the role of a renowned intellectual) as if bestowing a benediction. In the category of wild card references, "Everything I Like" also finds ways of incorporating the Beatles, Buster Keaton and Andy Warhol's mother.

"Everything I Like" will be shown tonight at 6 and Thursday at 9 P.M. as part of the New Directors/New Films series. Everything I Like Directed by Martin Sulik; written by Ondrej Sulaj and Mr. Sulik; director of photography, Martin Strba; edited by Dusan Milko; music by Vladimir Godar; production designer, Frantisek Liptik; produced by Rudolf Biermann; production companies, Charlie's and Slovak Television. At the Roy and Niuta Titus Theater 1 in the Museum of Modern Art, 11 West 53d Street, Manhattan, as part of the New Directors/New Films series of the Film Society of Lincoln Center and the museum's department of film and video. Running time: 92 minutes. This film is not rated. Ann . . . Gina Bellman Tomas . . . Juraj Nvota Magda . . . Zdena Studenkova Vaclav . . . Jiri Menzel Andrej . . . Jakub Ursiny Father . . . Anton Sulik

NÁRODNÝ PROJEKT
DIGITÁLNA AUDIOVÍZIA

PROJEKT SPOLUFINANCOVANÝ Z EURÓPSKEHO FONDU REGIONÁLNEHO ROZVOJA

DISTRIBÚCIU FILMU FINANČNE
PODPORIL

HLAVNÝ MEDIÁLNY PARTNER

DISTRIBÚTOR

Distribútor: GARFIELD FILM s.r.o. www.garfieldfilm.sk, email: garfieldfilm@garfieldfilm.sk